

*Олександр Турок, магістрант
ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород
Науковий керівник: Бутурлакiна Т.О., к.е.н., доцент*

СТРАТЕГІЧНІ ПІДХОДИ ЩОДО ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ РЕСУРСНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ БАНКІВ

Сучасний стан економіки України вимагає суттєвої перебудови діяльності банківського сектору відповідно до нових макроекономічних умов. В особливому світлі постає проблема формування ресурсної бази, яка б могла забезпечити рентабельність та стабільність функціонування банків у складних воєнно-політичних та соціально-економічних умовах.

З огляду на зовнішню та внутрішню середовища роботи банків позитивний розвиток може отримати низка стратегічних підходів щодо підвищення ефективності управління банківськими ресурсами:

1. Стратегія проникнення на ринок, яка базується на тому, що банк освоює вже сформований ринок і пропонує клієнтам такі ж товари і послуги, що і його конкуренти. Подібна стратегія характерна для України через стрімке зростання кількості новостворених комерційних банків у перші роки становлення банківської системи і їх прагнення проникати на вже сформовані ринки. Така стратегія має місце в умовах зростання ринку або при недостатній насиченості цільового ринку тими чи іншими послугами. Дотримуючись такої стратегії, слід бути готовим до посилення конкуренції на фінансовому ринку.

2. Стратегія розширення ринку передбачає залучення ресурсів, а також збут банківських продуктів і послуг, але не за рахунок проникнення на вже існуючі ринки, а завдяки пошуку та створенню нових ринків і сегментів.

3. Стратегія розробки нових послуг реалізується шляхом створення банками принципово нових або модифікування вже існуючих послуг та їх пропозиції на наявних ринках. Ця стратегія використовується в умовах панування нецінової конкуренції.

4. Стратегія диверсифікації передбачає прагнення виходу банків на нові для них ринки шляхом введення у свій асортимент нових видів послуг. Саме така стратегія привела до універсалізації банківської діяльності.

5. Інтеграційна стратегія має на меті створення спільно з іншими суб'єктами ринку нових фінансових послуг або модернізацію вже існуючих. У межах цієї стратегії можуть виникати банківські синдикати, створені під реалізацію конкретної програми чи задля кредитування великого проекту, що сприятиме збільшенню ресурсного потенціалу [2].

Варто також зазначити, що стратегія банку у сфері формування ресурсів тісно пов'язано із загальною стратегією банку та його завданнями щодо визначення позицій банку на ринку банківських ресурсів (рис. 1).

Таким чином, за умов сьогодення банкам важливо виробити довгострокові цілі, визначити способи їх досягнення, тобто розробити стратегію і тактику забезпечення новими ресурсами, що дозволить збільшити ресурсну базу і уникнути низки хронічних проблем банківської діяльності. Нові цілі ставлять завдання вироблення нової стратегії, а тактика визначає методи та прийоми для оптимального вирішення кожної конкретної ситуації. При цьому основною стратегічною метою діяльності банку у сфері забезпечення ресурсами є нарощування ресурсного потенціалу

Рис. 1. Формування стратегії банку на ринку банківських ресурсів*

*Джерело: [1]

Список використаних джерел:

1. Єфремова Н. Ф., Чічань О. І. Побудова стратегії управління ресурсним потенціалом банку в системі діагностики його оптимального обсягу та структури. Інвестиції: практика та досвід. 2013. № 18. С.27-33.
2. Новікова Т. Сучасні підходи до формування маркетингової стратегії розвитку банківської системи України в умовах глобалізації та євроінтеграції. Вісник університету банківської справи НБУ. 2017. № 2 (17). С.152–156.